

hem řízení. Jestliže okresní soud tomuto návrhu nevyhověl, šlo zase jenom o jeho opatření během řízení a proti takovému opatření je rekurs jako opravný prostředek v pořadí instančním vyloučen. Na povaze soudního rozhodnutí jako formálněprávního opatření se nic nezměnilo důvody, ze kterých navrhovatelka ono opatření žádala a ze kterých okresní soud je odepřel. Rozhodným zůstává jenom výrok soudního rozhodnutí a jenom jeho výroku možno odporovati rekurse, nikoli také jeho důvodům. Nesejde tedy ani na tom, že oba nižší soudy své odchýlné stanovisko vůči navrhovateli opřely o to, že prý nejde o věc feriální. Tato otázka byla v oněch usneseních řešena jenom teoreticky, nikoli však s účinkem právní moci pro toto řízení, k čemuž by mohlo dojíti teprve, kdyby mělo být rozhodnuto o včasnosti rekursu odpůrcova, kdyby k němu skutečně došlo; to by ovšem musilo naléztí výraz ve výroku, jímž by byl rekurs buď jako opožděný odmítnut nebo věcně vyřízen. Nebyl-li přípustný rekurs do usnesení prvního soudu, není přípustný ani do usnesení soudu druhé stolice.

Čís. 14637.

K § 34 zák. čís. 100/31.

I v nesporném řízení lze doplniti rozhodnutí podle § 419, 430 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, R I 1072/35.)

Stěžovatel učinil podáním ze dne 9. dubna 1935 u prvního soudu návrh, aby odevzdací listina byla doplněna ve smyslu předposledního odstavce čís. 4 dohody (»Uebereinkommen«) pojaté do zápisu o projednání pozůstalosti ze dne 11. září 1925, týkajícího se zaknihování čekacího práva stěžovatelova, a aby toto zaknihování bylo provedeno. Soud první stolice vyhověl první části tohoto návrhu a povolil doplnění odevzdací listiny v ten smysl, že může být vloženo a poznamenáno čekací právo stěžovatelovo v příslušných knihovních vložkách. Rekursní soud návrhu nevyhověl. Důvody: Protokol ze dne 11. září 1925 obsahuje toliko v dodatku, že může dojít ke vkladu vlastnického práva pro Janu G-ovou ve vyznačených vložkách, bude-li mezi jiným poznamenáno čekací právo na těchto nemovitostech pro Maxe G-a. Tento dodatek nebyl pojat do odevzdací listiny. Přijímatelka nemovitostí Jana G-a popřela, že při tehdejších pozůstalostním jednání došlo k ujednání ohledně čekacího práva Maxe G-a. Poněvadž z protokolu o pozůstalostním jednání dohoda tohoto obsahu není zřejmá, není tu podkladu pro žádané doplnění. Čekací právo předpokládá také již pojmově úmluvu o případné fideikomisární substituci, poněvadž samo o sobě není samostatným právem, nýbrž toliko výronem substituce. O ní neobsahuje však protokol o pozůstalostním jednání vůbec nic.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení potud, že se odevzdací listina doplňuje slovy »bude-li mezi jiným poznamenáno čekací právo pro Maxe G-a.

D ů v o d y :

Poněvadž nedopatřením pozůstalostního soudu byl při vyhotovení odevzdací listiny vynechán zmíněný druhý odstavec týkající se zaknihování čekacího práva stěžovatelova, bylo návrhu jeho na doplnění odevzdací listiny vyhověti ve smyslu § 34 zák. čís. 100/31 a §§ 419 a 430 c. ř. s. a odevzdací listinu doplniti, ovšem jen pojmутím zmíněného odstavce ve znění, jak jest obsaženo v zápisu o projednání pozůstalosti Pro jinaké doplnění odevzdací listiny není podkladu ve spisech.

Čís. 14638.

Ustanoviti opatrovníka osobě svéprávnosti již zbavené a k dalším úkonům příslušejícím opatrovnickému soudu jest povolán okresní soud označený v § 109 j. n.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, Nd I 453/35.)

Nejvyšší soud rozhodl v záporném kompetčním konfliktu okresního soudu v P. (Čechy) s okresním soudem v M. O. (Morava) o příslušnost k vedení opatrovnictví nad choromyslnou Annou M-ovou, že příslušný je okresní soud v M. O.

D ů v o d y :

Rozhodovati o z b a v e n í s v é p r á v n o s t i jest podle § 12 odst. 1 řádu o zbavení svéprávnosti příslušným okresní soud, v jehož obvodu má při zahájení řízení svůj stálý pobyt osoba, která má býti zbavena svéprávnosti. V případě, o nějž tu jde, byl to okresní soud v P. (Čechy), protože Anna M. měla při zahájení řízení svůj stálý pobyt v jeho obvodu. Avšak ustanoviti opatrovníka osobě svéprávnosti již zbavené a obstarávati úkony, jež v této příčině příslušejí soudu opatrovnickému, povolán jest okresní soud označený v § 109 j. n., tedy především okresní soud, u něhož opatrovanec má svůj obecný soud ve věcech sporných. Podle spisů jest choromyslná Anna M. provdána za Václava M. a jejich manželství nebylo soudně rozvedeno, ani rozloučeno. Obecným soudem Anny M. jest tudíž podle § 70 odst. 1 j. n. obecný soud jejího manžela Václava M. Ježto Václav M. má podle spisů své řádné bydliště v obvodě okresního soudu v M. O. (Morava), jest tento okresní soud obecným soudem i pro Annu M., takže jest podle §§ 109 a 70 j. n. příslušným soudem opatrovnickým pro tuto opatrovanku. Pro příslušnost okresního soudu civilního v P. jako soudu opatrovnického choromyslné Anny M. není vůbec zákonného podkladu. Ustanovení § 29 j. n. nepřichází tu tedy v úvahu, protože opatrovnictví nebylo u něho řádně zahájeno.

Čís. 14639.

Účinek konkursu na spor.

Upadl-li žalovaný za sporu v konkurs a nepřihlásil-li žalobce pohledávku v konkursu, může dalším sporem domáhati se jen zaplacení jejího ze jmění konkursu nepodléhajícího.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, Rv I 1272/35.)